

forslaget uforandret til Vedtagelse, er det ganske sikkert gjort ud fra den Betragtning, at man derved bedst fremmede Betingelserne for en Nyordning, uden at nogen i dette høje Ting derved bindes til en bestemt Plan. Vi ved, at der er Tilhængere af en Afvikling af Statens Forhold til det kongelige Teater, vi ved ogsaa, at der er andre, som er Tilhængere af en Dobbeltscene, og der findes maaske ogsaa Tilhængere af, at Teatret skal afvikles med Undtagelse af Skuespillet. Men selv om der findes meget forskellige Opfattelser, mener jeg alligevel, vi burde enes om det foreliggende Lovforslag i den Erkendelse, at en Nyordning skal der nu en Gang til, og Muligheden for en Nyordning fremmes kun ved, at de forskellige Planer nu bliver undersøgt og overvejet, saaledes at der til næste Rigsdagsamling kan tages endelig og afgørende Beslutning. Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget, og derudover skal jeg kun gøre opmærksom paa en Ting, som ved første Behandling var Genstand for nogen Kritik, nemlig Købesummen for de to Ejendomme, Tordenskjoldsgade Nr. 5 og Heibergsgade Nr. 7. Jeg skal oplyse, at Købesummen nu ved Forhandling mellem Udvalget og Ejeren er nedsat fra 510 000 Kr. til 473 000 Kr., altsaa med 37 000 Kr.

A. C. Meyer: Efter de to Dages Krigs-larm her i Folketinget kan det være ganske behageligt at beskæftige sig lidt med Teaterforhold, men Sagen er i sig selv ikke saa overvældende vidtrækkende, idet der, som den ærede Ordfører (Stengaard-Kirkegaard) allerede har sagt, ikke er Tale om noget andet og mere end at købe et Par Huse, om hvilke der ogsaa tidligere har været Tale, naar Sagen har foreligget her for Tinget. Jeg vil tilstaa, at naar jeg stemmer for Købet af disse to Huse, gør jeg det under Forudsætning af, at dette maa være Overturen til Dobbeltscenens Gennemførelse, og det af flere Grunde, for det første, fordi jeg anser det for ganske nødvendigt for Kunsten, hvis den skal udfolde sig frit og heldigt, at den har Raaderum; saa længe to Kunstner paa en Maade modarbejder hinanden indenfor det samme snævre Omraade, vil det være vanskeligt for hver af dem at udfolde sig frit — dernæst fordi det efter min Mening, og jeg tror alle vil

komme til at erkende dette, er ganske nødvendigt at se paa denne Sag økonomisk. Naar Dobbeltsceneprojektet en Gang maatte træde i fuld Virksomhed, vil det ogsaa være en Besparelse for Staten efter min Mening af ikke ringe Betydning, og i disse Tider, da det økonomiske spiller saa stor en Rolle, og formodentlig i kommende Tider ogsaa, vil det være af megen Værdi, at man kan sige, at man har en billigere Ordning end den, der er i Øjeblikket. Jeg kan da af disse Grunde kunsige, at naar Købet af de to Ejendomme vil være Indledningen til en Ordning, der tilfredsstiller baade finansielt og kunstnerisk, er jeg paa Forhaand, i Overensstemmelse med min Stilling, da denne Sag tidligere var til Behandling, stemt for, at vi vedtager dette lille beskedne Lovforslag. Jeg kan i øvrigt godt give den ærede Ordfører Ret i, at man ikke binder sig til andet og mere end det af ham nævnte. Hvis det skulde vise sig, at man senere maatte ønske en anden Ordning, at der forelaa Forhold, som nødvendiggjorde, at man skilte sig af med de to Huse, er de jo dog et Aktiv, der er lige saa meget værd, antager jeg, som det, man køber dem for. Det har tidligere vist sig, da Staten købte Casino, at man blev dette Aktiv kvit under ret gunstige Forhold, og jeg skulde formode, at ogsaa de to Bygninger vilde kunne afhændes, dersom Dobbeltsceneprojektet ikke bliver til Virkelighed. Jeg vilde derfor mene, at det ikke er værd at lægge mere ind i denne Sag, end der i Virkeligheden ligger i den, Købet af to Bygninger; man staar i øvrigt frit for Fremtiden, og jeg vil derfor paa min Gruppes Vegne anbefale, at man stemmer for det foreliggende Lovforslag.

Rode: Ærede Medlemmer vil forstaa, at der er intet i den foreliggende Situation, som kan opfordre til en langvarig Teaterdebat; heller ikke Lovforslaget, hvis Skæbne jo er givet, kan gøre det. Jeg skal derfor ganske kort nøjes med at henvise til de Bemærkninger, jeg har skrevet i Betænkningen. Jeg maa fraraade, at dette Lovforslag vedtages. Jeg er af den samme Opfattelse som den foregaaende Taler, at Teatret, hvis Samdrift mellem de tre Kunstner skal fortsættes, hvad jeg billiger, nødvendigvis maa have to Scener; hverken kunstnerisk eller økonomisk kan Kunst-